

A tartalomról:

Fehér Károly köszöntése	2
Tamás megszületett	3
Heikki Koivisto levele	4
Irodalmi emlékkör	5
72 óra kompromisszum nélkül	6
Családi napközi	6
Gyereksarok	

Áldott ünnepeket
kívánunk minden kedves
Testvérünknek!

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2013. IV. szám

Énekek a karácsonyi ünnepkörre

Ádvent – Istennek szent Fia (136. ének)

Ebben a középkori himnuszban tisztán felhangzik az adventi idő hármasságának jelentése. A múltbéli, már beteljesedett eljövétel (1. versszak), a mostani, amikor Jézus hozzánk jön el a hirdetett igében (2-4. v), amikor ítéletre jön vissza (5. v), s amikor halálunk óráján értünk érkeznek (6. v).

Mindegyik jelentésben erőteljesen hangzik az örömhír: Jézus értünk jön. Azért érkeznek, hogy a benne bízókna – életük nyomorúságai között is – szabadságot és örömet adjon.

Ádvent ma is Jézus érkezését hirdeti. Hogy azok, akik elvárások, anyagi gondok, egzisztenciális félelmek között élnek, végre felszabaduljanak, és felfedezhessék Isten ajándékait. Ádvent ma is Jézus érkezését hirdeti – a mi adventünk is hirdeti Jézus érkezését azoknak, akik mellé odaállunk Jézus irgalmával.

Karácsony – Egy zsenge rózsatorról (157. ének)

Negédesen hangzik a mi rohanós, leegyszerűsödött világunkban a XV. századi német ének. Aztán, amikor végiggondoljuk, hogy mennyiszor fagy le nemcsak a számítógépünk programja, hanem az emberségünk jó rendje is, és hogy mennyi-eknek sötét éjszaka minden napjuk, mert nem látják maguk előtt a jövőt, akkor válik maivá a régi bizonyágtétel. S ebbe a dermesztő hideg télbe, az éj kellős közepébe született bele Jézus, a Megváltó. S ahová Ő megérkezik, ott múlni kezd a sötétség, és talán-talán a szív is felenged. Mert a hit számára láthatóvá válik a jövő, amit Isten szeretete rajzol az ember elé. Sötét éjünk közepébe született bele Jézus, s vele új időszámítás kezdődött. Nemcsak a naptári éveket számláljuk Jézus születésétől, hanem Isten irgalmának idejét is.

Jézus névadása, Újév - Nékünk születék menyeyei Király (179. ének)

Az újévi vigasságot és Jézus imádatát versszakról versszakra egybekapcsolja ez az ének. Két veszedelemtől óv ezzel bennünket. Attól, hogy vigasságunk bolondsággá legyen, és másnapra kelve szégyenkezzünk miatta. Mert a keresztyén öröm mindenkor Jézussal együtt örvendezés. Abból fakadó öröm, hogy Jézus uralkodik bűnön és halálon. A másik, amitől óv az ének refrénje, hogy hitünk megszükküljön, hogy keresztyénségünk sápadt legyen. Mert Jézus azért jött ebbe a világba, hogy meghirdesse: Boldogok a szegények, boldogok, akik sírnak, boldogok a szelídek. Boldogok, mert Isten országa értük és hozzájuk érkezett el, amikor

Jézus testet öltött. Ez múlhatatlan öröm. Minden más örömet korlátok közé szorít az idő. Annak örömet, hogy Jézusban Istent megismerhettük, semmi el nem veszi. Mert Jézus valóban király: uralkodik bűnön és halálon. Hatalma végtelen. A mi örömünknek sincs már határa.

Vízkereszt – Kelj fel, öltözz fénybe! (186. ének)

A karácsonyi ünnepkör legrégebbi ünnepe a Vízkereszt. Azt ünnepeljük január 6-án, hogy Isten dicsősége láthatóvá vált Jézus Krisztuson. Ennek visszatérő képe a felragyogó fény, az új világosság – ahogyan a tél hosszú éjszakái is lassan rövidülnek már. Ez a felragyogó fény Jézus dicsőségének fénye, amely láthatóvá vált akkor, amikor a napkeleti bölcsek érkeztek Jézushoz (Mt 2.), és leborultak a kised Jézus előtt. Jézus dicsősége láthatóvá vált, amikor Jézus megkeresztelkedett, és hang hallatszott a mennyből: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm” (Mk 1). És láthatóvá vált akkor, amikor Kánában első jelét tette abban a lakodalmas házban, és tanítványai hittek benne. Mert Jézus dicsősége nem öncélú dicsőség. Hanem azért adatott, hogy higgyünk Jézusban. Akkor is, amikor nincs más fény az életünkben, egyedül Jézus.

Jézus Urunk bemutatása – Már megyek békén (500. ének)

Lukács evangéliuma számol be arról, hogy Jézus Urunkat a törvényeknek megfelelően bemutaták szülei a templomban. Ez a jeruzsálemi út 40 nappal Jézus születése után történt. Ezért február 2-án emlékezik a keresztyénség Jézus bemutatására. Ekkor látja meg a kised Jézust az agg Simeon, és himnuszt énekel: „Mostan bocsátd el, Uram, népedet, beszéded szerint békében”. Luther Márton ebből a történetből indulva írta énekét. Ám nemcsak azt mondja el a szent családnak, hogy már békén halhat meg, hiszen látta Isten ígérését beteljesedni, hanem azt is megjövendölte, hogy Jézus szenvedni fog. Luther egybefoglalja énekében Simeon két szavát. Azért indulhatunk békével halandóságunk útján, mert Jézus halálával megtört a halál erejét. Így tud Jézus a halálban is jó pásztora lenni nyájának.

Ez a mára már elfelejtett ünnep vezet át bennünket a karácsonyi ünnepkörből a húsvéti ünnepkörbe, már előrajzolja számunkra a nagypéntek eseményeit.

Bencze András

Fehér Károly nyugalmazott esperes köszöntése

„Az ősz ember előtt kelj fel, és becsüld meg az öreg embert!” (3 Móz. 19,32a)

Fehér Károly nyugalmazott esperes ez év november elsején ünnepelte 85. születésnapját. Öt évvel ezelőtt – az akkor megjelenő Hírmondóban (2008. IV. szám) – szintén én köszönhettem a gyülekezet nevében Karcsi bácsit (ahogy ismerőseinek jelentős része szólítja).

Megtisztelő számomra ez a lehetőség, mert már gyermekkoromban megismerhettem Öt, mint a Kissomlyói Gyülekezet segédlelkészét. Nyolc éves voltam akkor. Talán a székesfehérvári gyülekezet tagjai közül mi (bátyám és én) ismerjük legrégebben Karcsi bácsit, hisz lelkészi és esperesi szolgálatát a családunk szülőföldjén, Vas megyében végezte.

Az alcímként kiírt bibliai idézettel is megkülönböztetett tiszteletemet szeretném kifejezni.

Az idei év a lelkészi szolgálatban eltöltött idő hatvanadik évfordulóját is jelenti számára, hiszen 1953. július 5-én szentelte lelkészé Vető Lajos püspök. Parókus lelkészi szolgálatát Csöngén kezdte, ahol 13 évet töltött. Az alsósági 11 éves szolgálat után került Szombathelyre, ahol hat évig parókus lelkészként, majd kilenc évig, mint a vasi egyházmegye esperese szolgált.

Negyven év eltelté után találkoztunk ismét, amikor nyugdíjba vonulása után Székesfehérvárra költözött.

Megható és szívet melengető jelenet, amikor a még mindig, szinte minden istentiszteleten szolgáló Karcsi bácsit, Bencze András segíti az ambóra fellépni, vagy az oltárhoz vezető úton. Járása már kicsit bizonytalan, de a gondolatai, a szíve és a lelke helyén van. Igaz rá a bibliai igé:

„Bölcsesség lakik a megőszült emberben és okosság a hosszú életben, (Jób 12,12)

Hálások lehetünk Istennek, hogy azon az istentiszteleten is, melyen a gyülekezet köszöntötte, mint sok más alkalommal ő is szolgált.

Karcsi bácsi annak is örülhet, hogy szép család – felesége,

fiai, menyé és három unokája – veszi körül.

Az öt évvel ezelőtti köszöntésem hagyományát abban is szeretném követni, hogy a továbbiakban saját szavaim helyett most is egy verset hívok segítségül.

Kérés az öregséghez

Öregség, bölcs fegyelmezője vérnek,
taníts meg hogy Csendemhez csendben érjek.

Ne ingerelj panaszra vagy haragra,
hangoskodóból halkíts hallgatagra.

Ne legyen csacska fecskéhez hasonló,
ritkán hallassam hangom, mint a holló.

A közlékenység kútját tömd be bennem,
karthauzi legyek a cella-csendben.

Csak bukdácsoló patakok csevegnek,
folyók a torkolatnál csendesednek.

Ments meg zuhatag-szájú emberektől,
könyvekbe plántált szó-rengetegektől.

Csak gyökeres szót adj. S közel a véghez
egy pátosztalan, kurta szó elég lesz,

a túlsó partot látó révülésben

a „Készen vagy?”-ra ezt felelni: — Készen.

Áprily Lajos

Kedves Karcsi bácsi!

Az egész gyülekezet nevében kívánjuk, hogy Isten segítségével még sokáig maradj velünk és szeretett családot körében!

Szolgálj köztünk, hiszen erre még nagy szükségünk van!
Isten éltesse sokáig!

Prépost Károly

Kedves Testvérünk!

Istennek hála, jövőre szép évfordulót ünnepelhet a Fejér-Komáromi Evangélikus Ifjúság, ugyanis immár 50 éve, hogy megszervezésre került első nyári táborunk, mely az egyházmegye fiataljait gyűjtötte össze, hogy közösségben legyenek egymással és Krisztussal. Ezek az alkalmak azóta is töretlenül megszervezésre kerülnek sok lelkes testvérünk generációkon átívelő szolgálata és Urunk megtartó ereje által.

A jubileum kapcsán jövőre szeretnénk egy hálaadó ünnepséget rendezni, melyre minden régi-új táborozót, táborvezetőt szeretnénk meghívni. A rendezvény tervezett helyszíne a Nagyvelegi Kastély (Grünfeld Pál Evangélikus Vendégház, 8065 Nagyveleg, Petőfi Sándor u. 26.) amely immár régóta szolgál a tábor helyszínéül és jövő évben átfogó felújításon fog átesni. A tervezett időpont 2014. szeptember 6. Az erre szóló meghívót és az alkalom pontos részleteit egy későbbi levélben fogjuk küldeni, de már most szeretnénk kérni a dátum előjegyzését.

A személyes emlékek felelevenítése mellett kérem, imádkozzon is munkánkért és a tervezett alkalomért, hogy az valóban egy szép hálaadás lehessen, Urunk dicsőségére.

Köszönettel és áldáskívánással:

Nagy Gábor egyházmegyei ifjúsági lelkész
Sztruhár András táboralapító
Mészáros Tamás egyházkerületi felügyelő

Kelt: Súr, 2013. november 20.

Kis család a nagy családban

Amikor felkérést kaptam arra, hogy írjak a Hírmondóba Tamás fiunk érkezéséről, az első gondolatom az volt: de jó, legalább kicsit átgondolom, mi is történt velünk az elmúlt hónapokban, és mit jelent számunkra az, hogy szeptember 18-án megszületett első gyermekünk. Aztán mindjárt jött a második gondolat: Vajon van-e létjogosultsága annak, hogy ezek a gondolatok megjelenjenek a Hírmondóban? Hiszen sokan mások is átélték az első gyermek megérkezésének élményét, miért pont én írjak róla? (Ötlet: Elindulhatna egy új sorozat a Hírmondóban: Minden frissen keresztelt gyermek szülei megírhatnák saját történetüket, élményeiket gyermekükről, érkezéséről, keresztelőljáról...)

Aztán eszembe jutott két pillanat. Az egyik: fekszem a kórházi ágyon, mellettem újszülött kisbabám, bennem az öröm és a hála kibeszélhetetlen érzése. Megfogadom, hogy dicsérni fogom Istent, és hirdetni fogom az Ő csodálatos tetteit. Elmondom majd az embereknek, hogyan tapasztaltam meg, hogy Isten a kezében tart mindent, minket is!

A várandósság utolsó napjaiban ugyanis, amikor minden percben sóvárogtam, hogy elkezdődjön végre a nagy esemény, de csak váratott, váratott, váratott magára, Isten ígéretébe kapaszkodtam: *"De az Úr szeme figyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak. Megmenti őket a haláltól, éhínség idején is megtartja életüket."* (Zsolt 33, 17-18.) S valóban. Isten figyelt ránk, és megmentett a haláltól. Merthogy volt egy pont, amikor mindkettőnk élete veszélybe került. Hatalmas erőforrást jelentett számomra, hogy akkor is az élet és halál Urának ígéretére bízhattam magam. Megtartotta ígéretét: figyelt ránk, megmentett és megtartotta életünket.

A másik pillanat, ami eszembe jutott, egy ismétlődő pillanat. Ülök a templom végében, előbb nagy hassal, később babakocsival. (Mindig hátul, előbb azért, hogy folytonos mocorgással minél kevesebb embert zavarjak, később azért, mert mindig elkésünk, vagy korábban elmegyünk.) Hátul ülök, mégis száz kedves pillantás és mosoly száll felém.

Hát ezekért a pillanatokért döntöttem úgy, hogy írok a Hírmondóba Tamás érkezéséről. Mert hálás vagyok Istennek, hogy kezében tartott és tart most is bennünket, és el szeretném mondani, hogy olyan Istenünk van, aki figyel ránk és betartja ígéreteit. És írok a Hírmondóba, mert szeretném megköszönni a sok-sok bátorítást, imádságot, kedvességet, sőt segítséget, amit a gyülekezetben a gyülekezet tagjaitól és a Bencze-családtól kaptunk.

Szükségünk volt mindarra, amit kaptunk! Volt, hogy majdnem elfogyott a reménységem és a bátorságom, de felhívtak, hogy elmondják, gondolnak ránk, imádkoznak értünk. Volt, hogy elkeseredtem, és meglátogattak. Volt, hogy elfogyott az erőm, és ételt kaptam, hogy erősödjek. Volt, hogy rosszul éreztem magam, és gyógyszert kaptam. Volt, hogy olyan helyzetbe kerültem, amit egyedül nem tudtam megol-

dani, és jöttek a testvérek: vigyázni Tamásra, elfuvarozni vizsgálatra... Igazán átélhettem, hogy a mi kis családnak a keresztények nagy családjának, azon belül pedig gyülekezetünk családjának a része.

Hadd bátorítsak hát mindenkit: ne féljünk egymástól, és ne féljünk a saját gyengeségeinktől se! Megbíztam a testvérekben, akiket Isten adott mellém, és rajtuk keresztül áldásában részesültem. Vállaltam a gyengeségemet, hogy nem megy egyedül, kimondtam, hogy segítségre, segítőkre van szükségem, és rendeződhetett az életünk. Mert Isten egymásra bíz bennünket, testvérekkel ajándékoz meg a gyülekezetben is, és – ha engedjük – igazi családdá formál bennünket.

Lázárné Tóth Szilvia

Jézus születése

Próféták hirdetgették
Évszázadokon át,
Hogy elküldi majd Isten
Egyszülött, szent Fiát.

Csillagok mozdultak meg
Hirdetve nagy csodát,
Angyalok énekeltek,
Mennyei hozsannát.

Királyok hoztak hozzá
Értékes kincseket,
Hozzá, aki az ember
Örök, szent kincse lett.

Gazdagok nem találtak
Számára nyughelyet,
Ezért szegények között
Jászolban született.

Sötétség éjjelében
Hangzott az üzenet:
„Békesség néked ember,
Megváltód született.”

Azóta egyre hangzik
Angyaloknak dala,
Válaszol rá a földről
Hitünk karácsonya.

Dömötör Tibor

Mégiscsak Magyarországon vannak a legjobb barátok

A finn-magyar társaság feladata: gondozni a finn-magyar barátságot. Finnországban a baráti körhöz több mint 50 településen mintegy 3500 tag tartozik. A társaság 1950. október 10-én alakult meg. Lakóhelyükön, Székesfehérvár testvérvárosában, Kemiben, alapították a legelső helyi egyesületet. Az egyesület most 68 tagot számlál, elnöke Veikko Kumpumäki, helyettese Heikki Koivisto. Mindkettőjüket tiszteletbeli polgárrá választották Székesfehérváron.

2013. szeptember 23-30. között a Kemi Finn-Magyar Társaság baráti látogatással egybekötött tanulmányi utat szervezett Magyarországra. Ezen 28 személy vett részt Kemiből és a környező településekről. A csoportot Heikki Koivisto vezette. A csapattal tartott az egyesület titkára és több vezetőségi tag Kemiből, Ouluból és Tornióból. Az utazás szervezési feladatait és az idegenvezetést a kitűnő szakember, Solyvár Eszter bonyolította.

Útjukon átfogó képet kaptak Magyarországról. Három éjszakát Budapesten töltöttek, ahonnan egy napra Egerbe kirándultak. Megismerték még Pécs, Villány, Szekszárd, Balatonfüred és Székesfehérvár városait is. Székesfehérváron két éjszakát töltöttek.

Az egész utat idegenvezető irányította, akitől kitűnő ismereteket kaptak az országról és a magyar emberekről. Budapesten a csoport egyik része az Operát látogatta meg, a másik egy néptáncegyüttes előadásán vett részt. Egerben fürdőben jártak, négy különböző borvidéken vettek részt borkóstoláson. Több díjazott bort is megismerhettek a szakma legkiválóbb szakemberei révén. Látták és megértették milyen fontos az országnak és az embereknek a hagyományos és elismert borkultúra.

A baráti találkozások jelentették ezen az úton is a legnagyobb örömet. A sok év alatt számos barátság született, ezek az utazások kiválóan alkalmasak a régi barátok felkeresésére. Felemelő érzés volt látni ezeket a találkozásokat.

Az út utolsó estéjén, Székesfehérváron, a testvérgyülekezetben kedves vendéglátásban volt része a csoportnak. A színes, ünnepi vacsorát – amelyre finn és magyar barátokat egyaránt vártak – a gyülekezeti tagok készítették. Ezen az estén mutatta be a kemi baráti kör utóbbi időben végzett tevékenységét. A magyar barátok nagy érdeklődéssel fogadták ezt. Többen is igényüket fejezték ki, hogy a helyi magyar- finn barátság felfrissüljön, és „újra éljen”. Ehhez többen felajánlották segítségüket.

Most beszámolunk arról, mit tettünk az utóbbi időben a Kemi Finn-Magyar Társaságban:

- Minden év kiemelkedő eseménye a karácsonyi időszakot lezáró, januárban Nuutin napján tartott "kiskarácsony". Ezt Kemiben a tornioi és oului tagokkal együtt ünnepele a Társaság. A szakács magyar ételeket készít, van kevés magyar bor is. Ehhez kapcsolódva Magyarországról szóló vetélkedőt tartanak. A legjobb eredményt elérő jutalma egy üveg magyar bor.

- Magyarország Nemzeti Ünnepét, március 15-ét néhány alkalommal már együtt töltötte a kemi, az oului és a tornioi

egyesület. Ebben az évben Ouluban voltak, a következő ünnepet Tornio szervezi. Az itt élő magyar diákokat is meghívják az ünnepre.

- Múlt év őszén jelentős esemény volt Kemiben. A könyvtárban kemi írók mutatták be a legutóbb megjelent magyar szépirodalmi könyveket. A könyvtár kiállítást rendezett azokból, és az ott lévő hallgatók ki is kölcsönözheték a könyveket.

- Múlt évben saját éttermet avattak az „étterem napon”. Az étterem neve: Paprikás. Nagyszerű dolog volt, hogy az egyébként szigorú engedélyek nélkülözésével egy napra létrehozhatták az éttermet, ahol a saját készítésű ételeket kínáltak. Magyar leves készült, amelyből a látogatók, mintegy ötven ember ehetett. A szigorú szabályok mellőzése az alkoholra nem vonatkozott, így azt nem lehetett fogyasztani.

- 2013 végén még terveznek magyar filmnapot tartani.

- A Társaság pénztárosa, a magyar születésű Pippola Hajnalka több éven keresztül szervezett nyelvtanfolyamot, s tanította a magyar nyelvet.

- A Társaság két alkalommal, 2008-ban és 2013-ban, Magyarországra szervezett utat.

- Az iskolai baráti együttműködés már hosszú ideje tart. Ez a tanárok és diákok cserelátogatásában nyilvánul meg, melyek különböző heti témák köré csoportosulnak. Számos kemi tanár baráti kapcsolatot tart fenn magyar kollégájával. Ezek a kapcsolatok az 1990-es években kezdődtek, és tartanak már több mint húsz éve.

Kemi és Székesfehérvár között 2000-ben jött létre jól működő, egyházi testvérgyülekezeti kapcsolat. Megalakulása óta Székesfehérvárról Kemibe három, Kemiből Székesfehérvára is három gyülekezeti kirándulás volt. A vendéglátók és a vendégek is a személyes találkozást követően a kapcsolatot levélváltással, skype-on és a facebookon folytatják. Most legutóbb ez év augusztusában Székesfehérvárról volt 17 fős csoport Kemiben. A vendéglátók mindenkit családnál szállásoltak el. 2015 nyara a kemi vendégek viszontlátásának az ideje. A köztes időben egyéni látogatók sok vannak.

A Társaság idején magyarországi útja különösen szerencsés és jó volt. Sok szépet és jót láttak és tapasztaltak. A legnagyobb örömet mégiscsak a szeretett barátok jelentették.

Kemi Finn-Magyar Baráti Társaság részéről
Heikki Koivisto

(Fordította: Prépost Károlyné, Judit)

Gyülekezetünk közösségeiről

(A gyülekezetünkben működő csoportok, klubok, körök bemutatása)

Gyülekezeti életünket a kis csoportok, közösségek működése, élete teszi színesebbé. A több mint 15 csoport lehetőséget nyújt, hogy bárki érdeklődési körének megfelelő helyet találjon magának. Ebben a most elinduló sorozatban bemutatunk egy – egy közösséget, hogy ezzel is segítséget nyújtsunk az érdeklődők választásához. A közlés nem fontossági sorrendben történik. Először az irodalmi kör bemutatkozását olvashatjuk.

Dr. Molnár Gyula Irodalmi Emlékkör eddigi működéséről, alkalmairól

Éveken keresztül tervezgettük a gyülekezeti irodalmi kör megalakítását, aztán a tervünk megvalósult. 2009. március 19-én megtartottuk első összejövetelünket, amelyet azóta további 35 alkalom követett. Az irodalmi kör elnevezéséből látható, hogy Molnár Gyuszi bácsinak, gyülekezetünk néhai felügyelőjének az emlékét szeretnénk gondozni és megőrizni azzal, hogy alkalmaink elején felolvassunk verseiből. Halálának 5. évfordulóján – 2009 decemberében – pedig egy teljes alkalmat szenteltünk költészetének. Alkalmaink elején imádságban kérjük Isten segítségét terveink megvalósításához. Külön alkalmat szenteltünk az irodalmi kör leple alatt Molnár Gyuláné, Márti néni 80. születésnapjának, illetve lelkészünk, Bencze András beiktatásának 25. évfordulóján is. Az irodalmi kör alkalmait – a téli és a nyári szünetet leszámítva – havonta egyszer, csütörtökön este 18 órakor szoktuk tartani a gyülekezeti házban, egyeztetve más programokkal. Az alkalmak többségén nemzetünk nagy költői közül választottunk egyet-egyét, kedvünk szerint. Álljon itt egy felsorolás ennek bemutatására: Radnóti Miklós, Berzsenyi Dániel, Balassi Bálint, Vajda János, Kosztolányi Dezső, Tóth Árpád, Juhász Gyula, Dsida Jenő, Nagy László, Arany János. Gyakran kerestük a felsorolt költők verseiben a valóság megnyilvánulását, az "Istenes versek" hangulatát. A választék annyira bőséges igazi költő nagyságokból, hogy a közeljövőben nem kell aggódnunk a válogatás miatt. Tartottunk olyan alkalmakat is, amelyeken nem egy költő munkásságával foglalkoztunk, hanem ki-ki a kedves verseiből válogatott, mindenféle kötöttség nélkül. Így kerültek elő – egyelőre csak szemezgetve – József Attila, Ady Endre, Babits Mihály, Wass Albert, Reményik Sándor, Kányádi Sándor, Weöres Sándor, Bódás János, Várnai Zseni, Csoóri Sándor, Faludy György, Tánczos Katalin versei. A fentiekben túl foglalkoztunk a közelmúlt versfáragói közül Fésűs Éva és Túrmezei Erzsébet, illetve a kortárs költők közül Varró Dániel és Schrenk Éva verseivel. Ez a néhány irodalmi kirándulás még inkább színesítette az együtt töltött órákat. Természetesen a humor sem maradhatott távol az irodalmi szemezgetés közben, hiszen a szó jelentése is beszédes, kár volna a komoly, szép versek mellől a vidámságot száműzni. Apropos, ha már a színesítésnél tartunk! Sajnálhatja, aki nem volt jelen azokon az alkalmakon, amikor Bakonyi István irodalomtörténész, Bobory Zoltán – a Vörösmarty Társaság elnöke – Román Károly és Pál Lajos tanár urak, Káliz Sajtós József költő voltak a vendégeink! Bakonyi István bemutatta nekünk Bobory Zoltánt, és akkoriban megjelent könyvét, más alkalommal pedig saját, irodalomtörténeti könyvével foglalkoztunk, Bencze András ismertette a kortárs és a közelmúltban élt irodalmárokról írt

könyvet, amely az "Írók, költők, bolygópályák" címet viseli. Ebben a monográfiában Bakonyi István a kevésbé ismert nevek mellett ír Csoóri Sándor, Bella István, Takács Imre, Tamás Menyhért, Sobor Antal, Serfőző Simon, Szegedi Kovács György munkásságáról, személyes hangvételben, közérthetően, élvezetes stílusban. Román Károly előadást tartott József Attiláról, ahogy mi addig nem is ismertük, Pál Lajos Németh László munkásságát méltatta, Káliz Sajtós József pedig saját kötetét ismertette meg velünk. Azokon az esteken (rajtuk kívül) senki sem akart hazamenni, annyira szívesen hallgattuk előadásukat, magvas gondolataikat. Itt kell megemlítenem a néhány alkalmunkon részt vevő dr. Simonyi Gyulánét, Zsóka nénit is, akit sokan ismertek gyülekezetünkben, és tudják róla, hogy Ő is írt gyönyörű verseket. Ezek közül nagy átéléssel osztott meg velünk néhányat. Sajnos azóta eltávozott közülünk, emlékezzünk Rá szeretettel. Az irodalmi kör alkalmain többnyire a megszokott, "kemény mag" vesz részt, de előfordult többször is, hogy szűknek bizonyult a gyülekezeti ház kisterme. Több alkalommal csatlakoztak hozzánk református testvéreink, illetve külső érdeklődők is, úgy gondolom senki sem bánta meg. November 27-i alkalmunkon a fentebb említett Szegedi Kovács György volt a vendégünk, akit Bakonyi István mutatott be nekünk. 2013. április 4-én 18 órakor Petőfi Sándor életútjával és költészetével kezdtünk foglalkozni. A rövid, de gazdag életút és költészet arra készítetett bennünk, hogy még két alkalommal Petőfi Sándorral foglalkozzunk. Két alkalmat szántunk Vörösmarty Mihály költészetére is. Külön foglalkoztunk a Csongor és Tünde drámai költeménnyel, Román Károly tanár úr, sajnos elég kis hallgatóság előtt elmondott, de mindenkit magával ragadó előadásában. Az összejöveteleink értékét mindig emelik a magas színvonalat jelentő vendég előadók, bár a saját magunk által szervezett alkalmak esetében az őszinte lelkesedés és igyekezet pótolja a profizmust. Bízva abba, hogy ezzel az írással sikerült felkelteni több irodalmat kedvelő testvérünk érdeklődését, szeretettel várjuk sokak jelentkezését, a kör további bővülését. Tudjuk, hogy még alig-alig csipegettünk a gazdag, magyar költészet kincseiből, nem feledve persze az alap gondolatot, a Molnár Gyuszi bácsira való emlékeztést.

Pethő Árpád
az irodalmi kör egyik aktív tagja

72 óra kompromisszum nélkül

72 óra - 3 nap segítség kompromisszum nélkül. Idén október 10-13 között került megrendezésre az immár hagyománynak számító rendezvény a három történelmi egyház szervezésében. Az egész országban közel 8000 fiatal csatlakozott a megmozduláshoz, melynek létrejöttét megynként helyi, különböző felekezeti koordinátorok együtt tették lehetővé. Fejér megyében három koordinátor dolgozott, ketten a mi gyülekezetünk fiataljai közül kerültek ki. Sterczer Dóra és Jancsek Máté a katolikus Ifjúságpasztorációs Iroda munkatársával, Horváth Tamással kiegészülve fáradozott azon, hogy ismét sokan segíthessenek.

A megyében körülbelül kétszázötven fiatal sikerült megmozgatnunk, akik megtapasztalhatták, adni, segíteni jó. Idén nem csak gyülekezetek, de középiskolák fiataljai, osztályok is csatlakoztak. Nagy öröm volt számunkra látni, hogy egyházi rendezésű programra ennyi fiatal jelentkezik. Természetesen a gyülekezetünk ifjúsági körei is részt vettek, több csoporttal is. Többen hozták ismerőseiket, osztálytársaikat, ízzel újabb és újabb csapatokat létrehozva, hogy több helyen segíthessünk. Néhány példa, hol és kik örülhettek csapatainknak. Az Idősek Otthonában valamint a Viktória központban egy műsorral látogatott el egyik ifisünk csapata, egy másik csoport ezalatt a Viktória központ udvarát tette rendbe. Egy nagyobb csapat, a gyülekezet felnőtteivel kiegészülve pénteken a gyülekezeti házban segédkezett lomtalanításban. Egy idős hölgy kertjében is segítettek, a Mesterségek Házánál kaput, ablakokat festettek, Csákváron a MEVISZ táborban segédkeztek, a menhelyen kutyákat

sétáltattak és pakolásban segítettek. A leírtak csak egy is betekintést adnak, hol segített az ifjúságunk, de nem teljes. Hadd kerüljön ide még néhány projekt, ahol más felekezet, középiskolai csoport munkálkodott. Idén is segítettünk a református temető őszi munkálataiban. Gyülekezetünk temetőjébe is érkezett egy csoport az egyik középiskolából, akik Nagy Sándor munkájában segédkeztek. Az Olajfa Református Óvoda udvarán egy fiú osztály dolgozott keményen, egy másik osztály kerekesszékeseknek segített felmérni a belváros akadálymentesítését. Székesfehérváron kívül, Fehérvársurgóra érkezett csoport, ahol Szabó Orsolya és családja vezetésével munkálkodtak, valamint Csákváron, Perkátán, Dinnyésen és Felcsúton is valósultak meg feladatok.

Sok kisebb-nagyobb projektet, feladatot valósítottak meg a fiatalok ebben a három napban. Volt könnyebb, volt megterhelőbb feladat is. Akiknek segítettünk, azok mind hálásak voltak, a fiatalok pedig örömmel segítettek, ami az egyik célja is a programnak, hogy az önzetlen segítség örömet megtapasztalhassák a fiatalok.

Ezúton is köszönjük mindenkinek a támogatást, tárgyi, anyagi, imádságbeli támogatást, és kérjük a továbbiakra is, hiszen jövő októberben ismét lesz '72 óra kompromisszum nélkül'.

Természetesen az ifjúság nem pihen az év többi részében, hiszen a gyülekezetben lehetőség van, hogy szolgálatukkal segítsenek, és teszik is örömmel.

Sterczer Dóra

Három évvel ezelőtt, közös akarattal elindítottunk valamit, ami eddig tartott

A Székesfehérvári Evangélikus Gyülekezet 2010 tavaszán elindította a „Kuckó” Családi Napközi szervezését. A szeptemberben megjelent Hírmondó már „Megnyitottuk a Kuckót!” címmel közölt írást a családi napköziről. Nálunk, a gyermekek felügyeletén, gondozásán kívül a személyzet minden tagja feladatának tekintette a hitbeli és zenei nevelést.

A Kuckó Családi Napközi az eltelt három évben a család-központúság, keresztyén és zenei nevelés szellemében foglalkozott kis lakóival.

Az évek során több alkalommal adtunk hírt a működéséről, az ott folyó örömteli szolgálatról. Arra is volt példa, hogy elégedett szülők írtak véleményt a Hírmondóba.

Feltétlen kell szólni a családi napközi missziós küldetéséről. A gyerekek közelebb hozták szüleiket is a gyülekezet-hez, és az itt található értékekhez

Ennyi elismerő mondat után nehéz leírni, hogy a „Kuckót” az idei év végén mégis be kell zárni.

Az eltelt három év során az állami és az egyházi támogatás nagymértékben lecsökkent. A fenntartáshoz szükséges anyagiak, az időközben szigorodott törvények betartása

mellett nem teremthetők elő. Sajnos időközben a gyermekek létszáma is lecsökkent.

Mindezek után nagyon nehéz döntést kellett meghozni a presbitériumnak. Három alkalommal, több órás vita után született meg ez a döntés. ***Ez év végén be kell zárni a Kuckót.***

Gyülekezeti életünk tartalmas folytatására azonban továbbra is adottak a lehetőségeink. Biztatásként szeretettel hívom fel a kedves gyülekezeti tagok figyelmét, a nálunk működő kiscsoportokra, ahol megtalálhatják azokat a területeket, ahol ezután is, ki-ki szolgálhat talentumaival. Ebben a Hírmondóban el is indítottunk egy sorozatot, ahol egyenként bemutatunk minden kiscsoportot. Hívogatunk mindenkit ezen csoportok valamelyikébe.

Az Úristennek legyen hála azokért a kis közösségekért, melyek a mi gyülekezetünkben élnek és szolgálnak!

Prépost Károly

GYEREKSAROK

A Negyedik Gyertyaláng

Az a bizonyos este ugyanúgy kezdődött, mint a téli szünet bármely más estéje. A fehér háztetőkön ünnepélyesen csillogott a holdfény, minden csendes volt, csak a szomszéd kutyák csaholása hallatszott néha. Hetek óta vastag hó takarta a tájat. Ahogyan minden este – és reggel –, a madarak most is odagyültek a kisszoba ablakpárkányára, hogy felcsipegessék a magokat. Csőrükkel szapora ütemet doboltak a bádagon, mintha azt üzenték volna:

– Apró magot szórjál, jó tetedért jót várj!

Adrienn, a gondos kislány, most sem felejtette üresen az etetőt. Figyelte a madarakat, jól ismerte őket. Miután az utolsó is elrepült, a párnájába fürta kis fejét, s a csillagszórós szentestére gondolt. Napközben az adventi koszorún három láng pislákol, és már csak egy éjszaka volt hátra ahhoz, hogy az utolsó gyertyát is meggyújthassák.

Ez a várakozás azonban más volt, mint az előző évben. Kévs szóval telt a karácsonyi szünet. Apa, a kislánya és a kisfia csendben, óvatosan jártak a lakásban, a televízió is csak alig hallhatóan szól este, amikor odaültek az édesanya ágya mellé. Korán lefeküdtek, pedig az álom nehezen lett úrrá a gondolataikon.

Mint az elmúlt hetekben mindig, édesapjuk kis idő múlva megigazította a gyerekek takaróját, és puszival kívánt jó éjszakát. Adrienn még mindig nem aludt. A félig nyitott ajtón át odaintett anyukájának. Hangtalanul kívántak egymásnak mielőbbi szép álmokat.

Az apa újra megsimogatta Adrienn buksiját, és az ajtó felé indult.

– A negyedik gyertyát Anya gyújtsa meg! – szólalt meg váratlanul a kislány, és reménykedve nézett az édesapjára.

– Tudod, hogy nagyon beteg, a doktor bácsi is azt mondta, hogy nem kelhet fel. Napok óta lázas. Azért ne félj, majd meggyógyul – válaszolta az apa, de vigyázott arra, hogy tekintete ne találkozzon a kislányáéval.

A csend lassan mindent betakart, de Adrienn hiába erőltette, nem tudott elaludni. Arra gondolt, hogy mennyire megváltozott az életük, amióta az édesanyja ágyban fekszik. Azóta már egyedül tart rendet a szobájában, és nem szórja szét a holmijait a lakásban, sőt még Balázsnak is segít elpakolni. Egy kis huncutság ült ki az arcára, amikor eszébe jutott, hogy az apukája milyen ügyesen mosogat, és hogy már azt is megtanulták, hogy a fehér és a színes ruhákat külön kell mosni. Gondolatai még sokfelé kalandoztak, aztán nagyot sóhajtott, és egy kockás füzetet vett elő. A kisvillany fényénél, göcsörtös betűkkel írni kezdett. Hosszú ideig tartott,

amíg végzett a néhány sorral. Néha elgondolkodott azon, hogy egy-egy szót hogyan kell leírni, itt-ott véletlenül átbökte a ceruza hegyével a papírt, de végül elkészült a levéllel. Óvatosan kitépte a lapot, apró borítékot készített belőle, olyant, amilyent még az év elején, az első osztályban tanultak meg hajtogatni. Már nagyon álmos volt, de kikecmergett az ágyból, kinyitotta a kisablakot, friss magot szórt az etetőbe, s a párkány és a tálka közé odatette a papírt. A hűvös szél befújt a szobába, néhány hópelyhet hozott magával. Gyorsan becsukta az ablakot, bebújt az ágyba és a fejére húzta a takarót. Összekulcsolt kezekkel aludt el. Egy kisfiúról álmodott, aki jászolban született, és álmodott még arról a madárról is, amelyik mielőtt elrepül a párkányról, mindig bekopog az ablaküvegen.

A reggeli napfény a redőny rései között lopózott be a szobába. Sugarai éppen a gyerekek arcára vetődtek. Hunyorogva ültek fel az ágyban. A konyha felől halk neszek hallatszottak.

– Apa biztosan valami finomat készít – gondolták, s már a szájukban érezték a meleg kakaó ízét. Adrienn a levélről is megfeledkezett, kiugrott az ágyból, hogy mielőbb bevihesse anyukájának a reggelit. A konyhában nagyon meglepődött. Hihetetlen boldogság töltötte el, amikor az ünnepi asztalnál ott találta az édesanyját is:

– Gyere, ülj ide mellénk! Már jobban érzem magamat – mondta az édesanyja, és hosszasan megölelték egymást. Balázsnak is felderült az arca, el sem akarta engedni anyukája nyakát.

A friss kalács illata betöltötte a konyhát. Nagyokat kortyoltak a kakaóból, és sokáig beszélgettek, mint azok az emberek, akik hosszú idő óta nem látták egymást. Még soha ilyen vidám reggel nem köszöntött rájuk. Az adventi koszorún a negyedik gyertya lángja is fellobbant. Csak Adrienn vette észre, hogy a pislákoló fények ismerős ütemre remegnek: „apró magot szórjál, jó tetedért jót várj!”

Tóthárpád Ferenc

Úrvacsora betegek számára

Kérjük Testvéreinket, hogy imádságukban és gondolatainkban hordozzuk azokat, akik betegségük miatt nem tudnak templomba jönni. Szeretnénk, ha a hirdetett ige és látható ige, az úrvacsora hozzájuk is eljutna. Az ádventi időben és az ünnepeket követően is készséggel visszük az Úr szent vacsoráját beteg testvéreinkhez.

Munkatársképző

Gyülekezetünkben sokan részt vettek már munkatársképző tanfolyamokon Piliscsabán. D. Szebik Imre ny. püspök vezetésével kiváló teológiai tanárok és lelkészek ismertetik meg a Bibliát, az egyháztörténetet, az egyház tanítását az érdeklődőkkel, és gyakorlatok segítségével készítik fel őket arra, hogy aktívan részt vegyenek a gyülekezet életében.

Ezt a tanfolyamot Szarka István esperes kezdeményezésére egyházmegyénkben is megrendezik február 21-23, és március 21-23 hétvégéjén Súron, az evangélikus gyülekezeti házban. Várjuk azokat a testvéreket, akik szeretnék magukat a keresztyén élet ismereteiben továbbképezni, és keresik a lehetőséget hitükben megerősödni. Jelentkezni és bővebb felvilágosítást kapni a lelkészi hivatalban lehet.

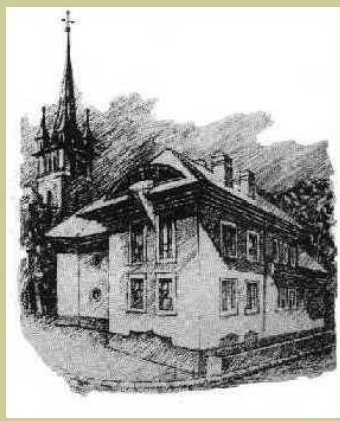
8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677
Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300
E-mail: szfvar@lutheran.hu
Honlap:
<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész
Mobil: (06) 20 824 3301
E-mail:
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:
<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikusEgyhazkozseg>

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

ALKALMAINK

Székesfehérvár

December 14. szombat 16 h Családi ádventezés
December 21. szombat 10 h Karácsonyi csomagok készítése
December 23. hétfő 9 h angyaljárás
December 24. Szenteste 16 h Karácsonyi áhítat
December 25. Karácsony ünnepe 10,30 h Istentisztelet
December 26. Karácsony 2. napja, István vértanú ünnepe 10,30 h Istentisztelet
December 31. Szilveszter 18 h Evbúcsúztató áhítat a gyülekezeti teremben
Január 1. Újév, Jézus névadásának ünnepe 10,30 h istentisztelet
Január 6. Vízkereszt ünnepe, hétfő 10,30 h és 18 h Istentiszteletek a gyülekezeti teremben
Január 19 - 26. vasárnap-vasárnap Minden nap 18 h Egyetemes Imahét
Február 23. vasárnap 15 h Megemlékezés a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület újjászervezéséről Igét hirdet: Ittész János. ny. püspök
Március 16. vasárnap 10,30h Az istentiszteleten megemlékezünk egykori lelkészünk, Nagy Tibor születésének 100. évfordulójáról, utána megkoszorúzzuk sírját a homokosri Evangélikus Temetőben
Március 22. szombat Egyházkerületi ifjúsági találkozó a Székesfehérvári Evangélikus Gyülekezeti házban

A gyülekezet csoportjainak alkalmaira is szeretettel hívjuk az érdeklődőket – ezeknek a közösségeknek rendszeres alkalmait előző hírlevelünkben tettük közzé.

Fehérvárcsurgó

December 13. péntek 16 h Családi ádventezés
December 24. Szenteste 18 h Karácsonyi áhítat
December 25. Karácsony ünnepe 9 h Istentisztelet, úrvacsora

Sárosd

December 25. Karácsony 15 h Úrvacsorai istentisztelet
Január 12. vasárnap 15 h istentisztelet
Január 26. vasárnap 15 h Úrvacsorai istentisztelet
Február 2. vasárnap 15 h istentisztelet

Gárdony (Bóné Kálmán u. Református Imaház)

December 22. vasárnap 9 h Úrvacsorai istentisztelet
Január 12. vasárnap 9 h istentisztelet
Január 26. vasárnap 9 h Úrvacsorai istentisztelet
Február 9. vasárnap 9 h istentisztelet
Február 23. vasárnap 9 h Úrvacsorai istentisztelet

Kedves Testvérek!

Alapítványunk kezelésében lévő Távirda utcai 112 nm-es, 3 szobás lakás megüresedett. Szeretnénk továbbra is bérbeadással hasznosítani, ezért kérem, amennyiben tudomásuk van olyan vállalkozóról, aki hosszabb távon a belvárosban ingatlant bérelne, szíveskedjenek jelezni a 06/20/8249-592 vagy a 22/506-677-es telefonszámok egyikén.

Köszönettel: Végvári Tamás
kuratóriumi elnök